

GLEDALIŠČE KOPER - Začetek sezone Duhovito prepričljiv svet Živalskih novic

KOPER - Če se otroška duša sprehaja v gledališki dvorani in če je svet še vedno lahko igriv, zanimiv in skrivnosten, potem velja prisluhniti *Živalskim novicam*, ki otrokovo dušo, igrivost, neobremenjenost ponujajo v ogled in posluš. Primož Suhadolčan velja za mojstra odličnih zgodbic, ki so blizu otrokovemu dojetju resničnosti na eni strani, na drugi pa njegovemu fantazijskemu zaletu. Pomembno pa je tudi to, da pisatelj vodi k opazovanju vsega zanimivega, kar se dogaja in je okrog nas. In tega je veliko. Ogromno duhovitega, mnogo dražestnega, precej spoznavnega.

V koprskem gledališču smo tako gledali zanimivo predstavo, dramatisacijo štirih Suhadolčanovih zgodb iz živalskega sveta. Včerajšnja otvoritvena uprizoritev nove sezone v Kopru je nastala v koprodukciji s **SNG Nova Gorica** in ni naključno, da je šlo za mladinsko zvrst, ki ji direktorica Peganova daje posebno pozornost. Tako imenovano gledališče za otroke in mlade se je v *Živalskih novicah* izoblikovalo v prijeten umetniški dogodek, v kratkočasno skico podob iz živalskega sveta, ki je hudomušen in duhovito zapeljiv. Če so se otroci čudili odrskemu dogajanju, so odrasli uživali, tako da je uprizoritev ujela dve muhi na en mah. In prav z nagajivima muhama se je predstava začela, nadaljevala s prebrisanim racakom, ki živi parazitsko življenje, ker se mu zaradi prirodne lenobe ne da leteti v južne kraje, sodba kravi in kozi je še stopnjevala radovednost, kako se bo tožba zaradi nedovoljenega muljenja trave končala, z vsemi žavbami in triki namazan prebrisan papagaj pa ta kratkočasni sprehod skozi »živalski vrt« zaključil.

Uprizoritev je polna vrtoglavega ritma, za kar gre zasluga režiserki in avtorici dramatisacije Ajdi Valcl. Igro je vodila z velikim občutkom za prelivanje prizora v prizor, kot da bi šlo za povsem normalno sosledico dogajanja in ne za vsebinske mene. Zadevo je popoprala z mnogimi gagi, ki so dvorano

spravljali v spontan smeh in dobro razpoloženje. Temu so koristili še kostumi Andreja Vrhovnika, glasba Mirka Vuksanovića in zelo uporabna zlozljiva scena Marca Juratovca. Zanimivo in primerno je bilo tudi to, da se režija ni spuščala v moraliziranje ali didaktično-pedagoški poduk, ki bi lahko in hvaležno literarno odrsko opno otežila.

Poseben užitek so bile igralske stvaritve, sad tenkočutnega in natančnega opazovanja živali in žuželk. Rok Matek in Igor Štamulak sta v nekaterih odtinkih dobesedno osupnila z igro, ki se je muhe na primer ne bi sramovale, ali pač, saj sta karikirala obnašanje in držo teh letečih nadlog s takim artizmom, da sta bila resnično muhi ... Tudi v posnemanju ostalih živalskih protagonistov in protagonistk sta blestela, medtem ko je »deček« Andrej Zalesjak predstavljal vezno nit v stapljanju posameznih prizorov. Medea Novak je bila večinoma »človeški pol«, zdaj na primer ravnateljica, zdaj učiteljica ali šofer.

Mladinsko gledališče ali gledališče za

otroke in mladino je zvrst, ki je ne gre podcenjevati. Ko se na odrske deske zlivata umetniško hotenje in ustvarjalno veselje se izlušči rezultat, kakršen se je v Kopru. Rezultat pa je bil v tem, da smo gledali lepo in dobro predstavo.

Marij Čuk

Dva prizora iz Suhadolčanovih *Živalskih novic*